

PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 201/23

U Luxembourg 21. prosinca 2023.

Presuda Suda u spojenim predmetima C-38/21, C-47/21 i C-232/21 | BMW Bank i dr.

Potrošač koji sklopi ugovor o *leasingu* automobila bez obveze kupnje nema pravo odustajanja

Suprotno tomu, potrošač koji je sklopio ugovor o kreditu radi kupnje vozila a da nije bio pravilno obaviješten o svojim pravima i obvezama može odustati u svakom trenutku sve dok mu se ne pruži potpuna i točna informacija, pod uvjetom da do tog odustajanja dođe prije nego što je ugovor u cijelosti ispunjen

Sud je pojasnio prava potrošača u području *leasinga* i ugovora o kreditu za kupnju automobila. U slučaju ugovora o *leasingu* automobila bez obveze kupnje, pravo odustajanja potrošača ne proizlazi iz prava Unije. Suprotno tomu, u slučaju ugovora o kreditu sklopljenog radi kupnje vozila potrošač može, bez zlouporabe prava, ostvariti svoje pravo odustajanja u svakom trenutku sve dok ne primi potpunu i točnu informaciju o svojim pravima i obvezama i dok se ugovor izvršava, odnosno u pravilu prije nego što dođe do potpune naplate.

Nekoliko potrošača pred Zemaljskim sudom u Ravensburgu (Njemačka) tvrdi da su valjano odustali od ugovora o *leasingu* ili kreditu koji su sklopljeni s bankama povezanim s proizvođačima automobila (BMW Bank, Volkswagen Bank i Audi Bank). Ti su se ugovori odnosili na *leasing* vozila bez obveze kupnje i na financiranje rabljenog vozila.

U slučaju ugovora o *leasingu* potrošač je došao kod trgovca automobilima ovlaštenog za davanje informacija o ugovoru, koji je zatim sklopljen izravno između tog potrošača i banke putem sredstava za komuniciranje na daljinu. U slučaju ugovora o kreditu trgovci su djelovali kao posrednici banaka.

Svi su ti potrošači odustali nekoliko mjeseci ili čak nekoliko godina nakon sklapanja ugovora, pri čemu je, međutim, jedan od njih iskoristio svoje pravo odustajanja nakon što je kredit bio u cijelosti otplaćen. Smatraju da rok za odustajanje od 14 dana predviđen pravom Unije nije počeo teći jer nisu bili dovoljno obaviješteni o svojim pravima i obvezama prilikom sklapanja ugovora. Što se tiče banaka, one ističu da, u svakom slučaju, odustajanje nakon toliko vremena treba kvalificirati kao zlouporabu.

Zemaljski sud u Ravensburgu postavio je o tome pitanje Sudu.

Sud je presudio da **potrošač koji sklopi ugovor o *leasingu* vozila naručenog u skladu s njegovim specifikacijama nema**, na temelju prava Unije^{1 2 3}, **pravo odustajanja ako je ugovorom predviđeno da na kraju razdoblja *leasinga* nije obvezan kupiti vozilo**. Isto vrijedi čak i kada je ugovor sklopljen na daljinu ili izvan poslovnih prostorija.

Što se tiče **ugovora o kreditu**⁴, Sud je utvrdio da **rok za odustajanje od 14 dana predviđen za takve ugovore ne počinje teći ako su informacije koje trgovac mora pružiti prilikom sklapanja ugovora nepotpune ili pogrešne uolikoj mjeri da je to utjecalo na potrošačevu ocjenu opsega njegovih prava i obveza te na njegovu odluku o sklapanju ugovora**. U takvom slučaju **ostvarivanje prava odustajanja nakon 14 dana ne može se ni u kojem slučaju smatrati zlouporabom, čak ni ako nastupi dugo nakon sklapanja ugovora**. Međutim, Sud je pojasnio da se, **nakon što je ugovor o kreditu u cijelosti ispunjen, potrošač više ne može koristiti svojim pravom**

odustajanja.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti akta Unije. Sud ne rješava spor pokrenut pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst i kratak prikaz presude](#) objavljuju se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Snimke s objave presuda dostupne su na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

¹ [Direktiva 2002/65/EZ](#) Europskog parlamenta i Vijeća od 23. rujna 2002. o trgovanju na daljinu financijskim uslugama koje su namijenjene potrošačima. Naime, ugovor o *leasingu* bez obveze kupnje više je nalik ugovoru o najmu i stoga se ne odnosi na financijsku uslugu u smislu Direktive.

² [Direktiva 2008/48/EZ](#) Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima. Naime, ta se direktiva ne primjenjuje na ugovor o *leasingu* bez obveze kupnje.

³ [Direktiva 2011/83/EU](#) Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2011. o pravima potrošača. Naime, ugovor o *leasingu* sklopljen na određeno razdoblje i koji se odnosi na vozilo koje odgovara specifikacijama potrošača spada pod iznimku od prava odustajanja, koja ima za cilj zaštititi trgovca od rizika da ne može ponovno dodijeliti to vozilo a da pritom ne pretrpi znatnu ekonomsku štetu.

⁴ U smislu Direktive 2008/48.